

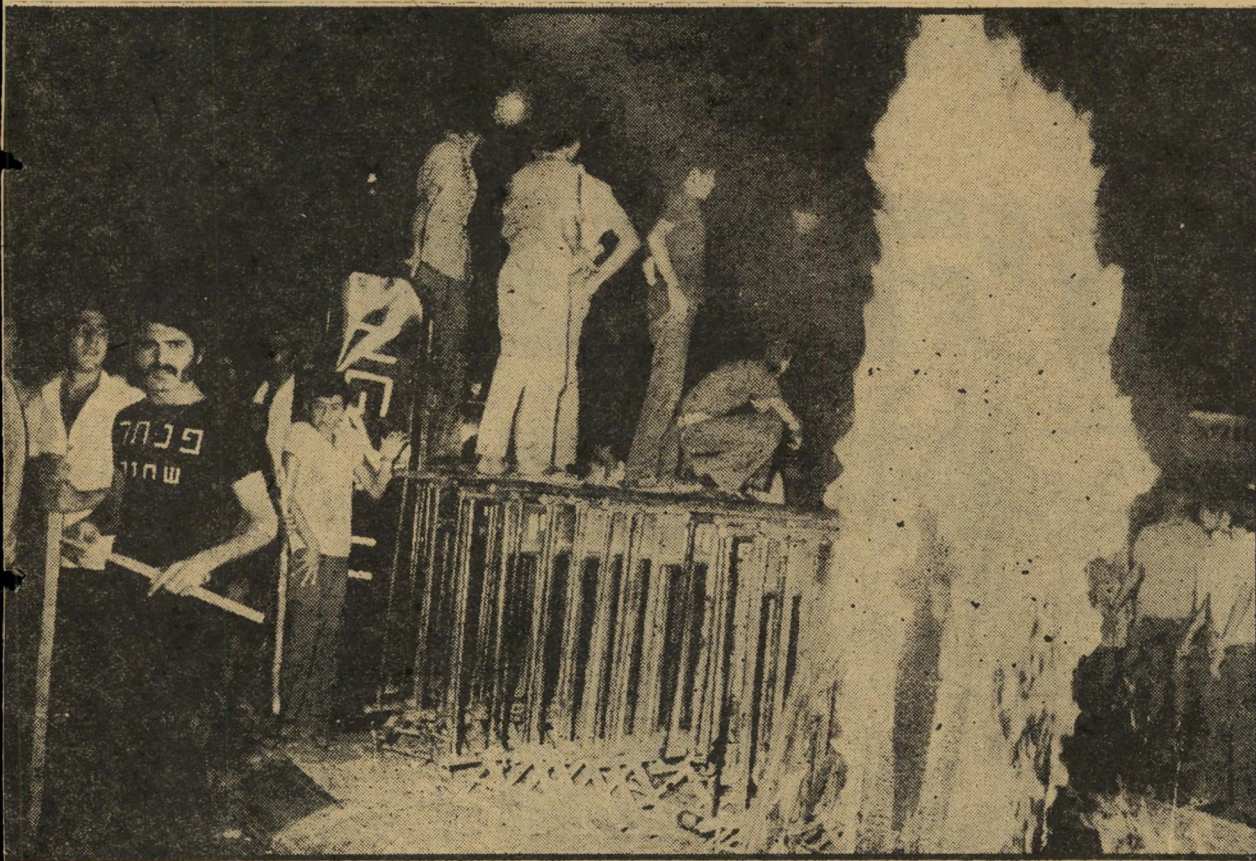
המישטרה טוענת ש,היועץ המדיני של תנועת הפנתרים

איך נכנס

הפנתר למלכות

ברדוגו
מי שקרא לעצמו בעבר אבי הכרמלי, נעריהו"ה של הבהמה הירושלמית, אוהב חתירי כות מושבע ומגדולים המבליס בבירה.

מאיר. מייד אחרי ההפגנה האשימו כוכבי שמש וראובן אברג'יל, מראשי הפנתרים, את ברדוגו ואת שלום כהן על כי גרמו לפרובוקציה ובכך שהם האשמים העיקריים בשריפת הארונות בזמן הפגנה. אברג'יל טען כי ברדוגו הוא פנתר לשם פירסומת עצמית.

תקופת הזוהר
של אבי ברדוגו היתה תקופת הזוהר של הפנתרים השחורים, שבה אירגן הפגנות פרועות כמו זו שבתמונות, למעלה וימין למטה, שרפו הפנתרים שלושה ארונות-מתים ותמונה של גולדה

בו, אלא שברדוגו השתמש בו, לנוחיותו, כקדרום לחפור בו.

את שירותו הצבאי עשה ככלבן באחת מיחידות צה"ל, ואחרי שהשתחרר מהשירות הצבאי עבד כסטטיסט בתיאטרון החייפאי. אז גם שינה את שמו מברדוגו ל"כרמלי". מראהו ה"אשכנזי" החניף לו מאד. הוא סיגל לעצמו מיבטא אשכנזי צברי ואופרדיבור מהיר מאד שקשה, לעיתים, לעקוב אחריו.

המיפנה הגדול חל בחייו בשנת 1965, כשהגיע לירושלים, תחנתו הראשונה היתה בקפה טעמו, שיושביו כללו אז, רובם ככולם, אינטלקטואלים וסטודנטים. ברדוגו ואומנם השתלב ביניהם היטב, אולם בכך לא היה לו די. תוך שישה חודשים עבר, בכוחות עצמו, בחינות-בגרות אכסטראניולות, וחודשים אחדים לאחר-מכן היה לתלמיד הפקולטה למישפטים.

הוא רכש לו ידידים במהירות מפתיעתו, נודע כמלך המבלים וקיסר החתירה, כות, התבלט תמיד, היה מצחיק את חברי, מעלה רעיונות, מארגן נישפייסטר דנטים ומהווה את הרוח החייה של הקמפוס האוניברסיטאי. או עדיין לא היה בעל תודעה פוליטית, ולמרות שהוציא לאור עיתון-סטודנטים בלתי-תלוי בשם דווקא, לא הוקדש בעיתונו מקום נרחב לנושאים פוליטיים. את העיתון הוציא ברדוגו ללא רישיון — שלא ניתן לו, למרות בקשתו. משום כך היה מחליף את האותיות, מדי-

תעודת-ההסמכה שלו. רק לפני כחודש ימים פתח משרד במרכז העיר, אך לא לפני שהראה לידידיו ומכריו בקפה הבהמה טעמון את השלט של המישרד החדש.

התעלמות מן המוצא

א כי ברדוגו נולד בקריית-חיים שליד חיפה לפני שלושים-ושש שנים, למישר פתח דתית מרובת-ילדים ממוצא מרוקאי. עם בני מישפחתו הענפה נמנים רבנים דגורי לים, מראשי העדה המרוקאית בישראל. אבי גדל בתנאי-דוחק, והיה ילד בעייתית שברה מבית-הספר ומן הלימודים ללא-הרף. כאשר הפך נער, נימגה עם חברי "קומנדו ארמון" התפאי, אותה חבורה שאנשיה היו נוערי-שוליים שבילו את מרבית זמנם על מעקות-הברזל מול קולנוע ארמון בהדר שבחיפה. כבר אז התבלט כטיפוס מיוחד ויוצא-דופן, ומשך תשומת-לב כללית.

הוא סיים את לימודיו בבית-הספר היעממי, ומשך תקופה מסוימת לא עשה דבר. בהיותו בן 16 קיבל עבודה כפועל-גמל, אך עובדה זו נטה תמיד להשמיט מן הביוגרפיה האישית הרישמית שלו. רק אחרי שהצטרף, בתקופה מאוחרת יותר, ל"תנועת הפנתרים-השחורים, דלה פרט נש"כאלו היה בגדר תואר אוניברסיטאי לפחות. לא שזהו תואר שיש להתבייש

ב מזון "הילטון" בירושלים, באחד מערבי השבוע שעבר, נתפס צעיר ובידיו מיווודה שהכילה תכשיטים גנובים בשווי של שני מיליוני לירות. בחברת ה"צעיר, שהוא עבריין המוכר למישטרה, היה באותה שעה עורך-דין ירושלמי ידוע, שנעי צר אף הוא. זה, לערך, היה לשון הידיעה ששודרה במהדורת-החדשות המסכמת של הטלוויזיה באותו ערב, ונפלה על חוגי ה"בוהמה והצעירים בירושלים ככפצה. חרושת-השמועות שהחלה פועלת מייד, ברחבי העיר, לא נמשכה זמן רב. במהרה נתגלתה זהותו של עורך-הדין המיסטורי, איש-הבוהמה הוותיק, ואף אלה שנדהמו למישמע הידיעה שנעצר בחשד פלילי, לא יכלו שלא להודות, לאחר-מכן, כי הדבר לא בא להם בהפתעה גמורה. האיש היה אבי ברדוגו.

ברדוגו הוא, אכן, דמות ידועה ביותר בירושלים. דומה שאין בעיר ילד שאינו מכיר אותו. כשהוא יושב באולם-קולנוע ודומה אדם וצוחק את צחוקו המהדהד, מייד עולות קריאות מכל עבר: "אהלן, ברדוגו!" אלא שהעובדה שהוא גם עורך-דין, נרספ על היותו עמוד-תווך של הבהמה העירונית ופרפר-מסיבות מוצהר, היתה בר בוינת חדות לגבי מרבית מיודעיו. לא רבים ידעו שברדוגו עשה עשר שנים תמימות בפקולטה למישפטים באוניברסיטה העברית, עד שקיבל סוף-סוף את התואר הנכסף והוסמך כעורך-דין. רק לפני שנה בא אל חבריו, הציג לפנייהם בגאות את